

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่องการใช้รูปแบบการสอนของวิลเลียมส์เพื่อส่งเสริมความรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ และทักษะในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบความรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักศึกษา และเพื่อศึกษาและเปรียบเทียบทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ของนักศึกษาก่อนและหลังการใช้รูปแบบการสอนของวิลเลียมส์ โดยมีกลุ่มเป้าหมายคือ นักศึกษาประดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 2 มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย อำเภอเมือง จังหวัดเชียงราย ที่ลงทะเบียนเรียนวิชาภาษาอังกฤษ 3 ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2553 จำนวน 30 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ แผนการสอนที่ใช้รูปแบบการสอนของวิลเลียมส์ จำนวน 6 แผน แผนละ 4 คาบ จำนวน 3 แผน แผนละ 3 คาบ จำนวน 3 แผน คาบละ 50 นาที รวมทั้งสิ้น 21 คาบ ส่วนเครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล ได้แก่ แบบทดสอบวัดความรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ และแบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ วิเคราะห์ข้อมูลโดยการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าร้อยละ โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์

สรุปผลการวิจัย

จากการวิจัย สามารถสรุปผลได้ดังนี้

1. ผู้เรียนมีความรู้คำศัพท์สูงขึ้นหลังจากได้รับการสอนโดยใช้รูปแบบการสอนของวิลเลียมส์
2. ผู้เรียนมีทักษะในการเขียนเชิงสร้างสรรค์เพิ่มสูงขึ้นตามลำดับหลังได้รับการสอนโดยใช้รูปแบบการสอนของวิลเลียมส์ในแต่ละแผน
3. ผู้เรียนมีทักษะในการเขียนเชิงสร้างสรรค์สูงขึ้นหลังจากได้รับการสอนโดยใช้รูปแบบการสอนของวิลเลียมส์

อภิปรายผลการวิจัย

จากผลการวิจัยดังกล่าวมีประเด็นสำคัญที่ควรนำมาอภิปราย ดังนี้

1. ความรู้ด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษของผู้เรียนสูงขึ้นหลังการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการสอนของวิลเลียมส์ ซึ่งสามารถอภิปรายได้ในประเด็นดังต่อไปนี้

ประการแรก การเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ โดยใช้รูปแบบการสอนของวิลเลียมส์ ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้เรียนรู้คำศัพท์จากบริบท หรือบทอ่านที่ผู้วิจัยได้คัดเลือกมานั้น ทำให้ผู้เรียนเข้าใจความหมาย และสามารถเลือกใช้คำศัพท์ได้สอดคล้องกับความหมายและถูกต้องกับบริบทมากยิ่งขึ้น โดยรูปแบบการสอนของวิลเลียมส์นั้น ประกอบด้วยการใช้เทคนิคและวิธีการสอนที่หลากหลาย ดังนั้น จึงได้นำมาประยุกต์ใช้ในการสอนคำศัพท์ให้แก่ผู้เรียน เช่น การใช้รูปภาพ การเติมคำในบริบท ทักษะการค้นคว้าหาข้อมูล หรือการเดาคำศัพท์จากความหมายหรือการยกตัวอย่าง เช่น ผู้สอนได้ส่งเสริมให้ผู้เรียนฝึกการคาดเดาความหมายของคำศัพท์ที่ปรากฏอยู่ในบทอ่านในรูปแบบประโยค สนับสนุนให้ผู้เรียนช่วยกันคิดหาคำตอบที่ถูกต้อง ซึ่งการที่ผู้เรียนสามารถหาความหมายของคำศัพท์ได้ถูกต้องด้วยตนเองแล้วก็จะทำให้ผู้เรียนเกิดความภูมิใจ และเชื่อมั่นในตนเองมากขึ้น รู้สึกสนุกในการเรียนและเกิดแรงจูงใจ สอดคล้องกับทฤษฎีสร้างสรรค์องค์ความรู้นิยม (Constructivism) กล่าวคือ ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้จากการลงมือปฏิบัติจริง ด้วยการลองผิดลองถูก อีกทั้งมีการแลกเปลี่ยนประสบการณ์ทางภาษาระหว่างผู้เรียนกับผู้สอน และระหว่างผู้เรียนด้วยกันเอง (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2540) นอกจากนี้ ผู้วิจัยยังมีแบบฝึกหัดคำศัพท์ภาษาอังกฤษท้ายแผนการสอนแต่ละแผน เพื่อผู้เรียนจะได้ทบทวนคำศัพท์ เข้าใจความหมาย และสามารถนำคำศัพท์ไปใช้ได้เหมาะสมกับบริบทต่างๆ เป็นการเสริมสร้างความรู้คำศัพท์ของผู้เรียนและยังเป็นการสนับสนุนให้ผู้เรียนนำคำศัพท์ที่ได้เรียนรู้ไปประยุกต์ใช้ในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ และในขั้นตอนของการเขียนนั้น เมื่อผู้เรียนไม่รู้จักคำศัพท์ภาษาอังกฤษที่จะใช้เขียน ผู้เรียนสามารถค้นคว้าหาคำศัพท์เพิ่มเติมได้จากแหล่งความรู้ต่างๆ จึงช่วยเพิ่มพูนความรู้คำศัพท์ของผู้เรียนได้อีกทางหนึ่ง

ประการที่สอง การเรียนรู้คำศัพท์ โดยใช้รูปแบบการสอนของวิลเลียมส์ ซึ่งเป็นรูปแบบที่ส่งเสริมพฤติกรรมของผู้เรียนทั้งทางด้านความรู้ ความคิด และเจตคติที่ดีต่อการเรียน

(Williams, 1970) ดังนั้น รูปแบบการสอนของวิลเลียมส์จึงส่งเสริมให้ผู้เรียนได้เรียนรู้คำศัพท์

ภาษาอังกฤษภายใต้บรรยากาศการเรียนการสอนที่มีความเหมาะสม และเอื้ออำนวยต่อการเรียนรู้ กล่าวคือ บรรยากาศในชั้นเรียนเอื้ออำนวยต่อการเรียนการสอน ครูสนุกกับการสอน ผู้เรียนสนุกกับการเรียน และมีแรงจูงใจในการเรียนมากขึ้น มีความวิตกกังวลต่ำ สอดคล้องกับทฤษฎีแรงด้านความรู้สึก (Affective Filter Hypothesis) ของ Krashen (1982) ที่กล่าวว่า ถ้าผู้เรียนไม่มีความวิตก

กังวลจะช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้ดีขึ้น สอดคล้องกับงานวิจัยของ สมสวรรค์ พันธุ์เทพ (2540) และประทีป ดี (2546) ที่พบว่า บรรยากาศในชั้นเรียนที่ดีช่วยให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ทั้งยังช่วยส่งเสริมความรู้ด้านคำศัพท์ของผู้เรียนได้เป็นอย่างดี

สรุปได้ว่า รูปแบบการสอนของวิลเลียมส์ช่วยส่งเสริมความรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ เนื่องจาก รูปแบบการสอนของวิลเลียมส์ ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้เรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษจากบริบท สามารถเลือกใช้คำศัพท์ได้สอดคล้องกับความหมายและถูกต้องกับบริบทมากยิ่งขึ้น โดยมีบรรยากาศการเรียนที่เอื้ออำนวย และช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการพัฒนาความสามารถในด้านคำศัพท์ของตนเอง

2. ทักษะในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ของผู้เรียนสูงขึ้นหลังการเรียนโดยใช้รูปแบบการสอนของวิลเลียมส์ และจากแบบฝึกหัดการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ของผู้เรียนหลังเสร็จสิ้นการสอนในแต่ละแผน พบว่า ทักษะในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ของผู้เรียนมีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้นตามลำดับ ซึ่งสามารถนำมาอภิปรายได้ดังนี้

ประการแรก รูปแบบการสอนของวิลเลียมส์ เป็นรูปแบบที่มุ่งเน้นการพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ของผู้เรียนประกอบด้วยวิธีการสอนที่แตกต่างกันไปในแต่ละลักษณะ โดยผู้วิจัยได้คัดเลือกมาปรับใช้ให้เหมาะสมกับแนวทางการเขียนเชิงสร้างสรรค์ เช่น การใช้คำถามช่วยและกระตุ้นให้ตอบ โดยการตั้งคำถามและเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ร่วมแสดงความคิดเห็นอย่างเต็มที่โดยไม่เน้นคำตอบถูกหรือผิด ทำให้ผู้เรียนเกิดความกระตือรือร้น สนใจ และกล้าแสดงความคิดเห็น สอดคล้องกับหลักการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของ Smith (1973, อ้างใน ประทีป ดี, 2546) ที่กล่าวว่า ครูอาจใช้วิธีการตั้งคำถาม หรือสร้างสถานการณ์ที่นำไปสู่คำตอบที่หลากหลาย ซึ่งเป็นการกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความคิด พัฒนาความคิด โดยเน้นอิสระทางความคิดอย่างเต็มที่ ทำให้ผู้เรียนเกิดความคิดได้หลายๆ แนว นอกจากนี้ การใช้ตัวอย่างของการเปลี่ยนแปลง เป็นอีกลักษณะหนึ่งของวิลเลียมส์ ที่ฝึกให้ผู้เรียนได้คิดเปลี่ยนแปลง ดัดแปลงสิ่งต่างๆ ไปในรูปแบบอื่นที่มีความแปลก และแตกต่างไปจากสิ่งที่มีอยู่เดิม เช่น การใช้ผู้เรียนคิดหาผลไม้ที่มีความแปลกใหม่แตกต่าง ไม่ซ้ำใคร เป็นต้น ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนเกิดทักษะในการคิด และสามารถนำไปปรับใช้ในชีวิตประจำวันได้ ดังที่ Guilford (1950, อ้างใน อารีย์ พันธมณี, 2537) ที่กล่าวว่า ความคิดสร้างสรรค์ เป็นความคิดอนैनัย คือ การคิดหลายแง่มุม คิดกว้างไกล คิดแปลกใหม่ รวมถึงการค้นพบวิธีการแก้ปัญหาได้สำเร็จ ในขณะเดียวกัน การพัฒนาทักษะการฟังอย่างสร้างสรรค์ เป็นอีกลักษณะหนึ่งของรูปแบบการสอนของวิลเลียมส์ ซึ่งเป็นการฝึกให้ผู้เรียนเกิดความรู้สึกนึกคิดจินตนาการสร้างสรรค์ในขณะที่ฟัง หรือหลังจากที่ได้ฟังบทเพลง บทความ เรื่องราว สอดคล้องกับ

ประทีป ดี (2546) ที่กล่าวว่า การใช้กิจกรรมเพลงสามารถกระตุ้นและส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดความคิดสร้างสรรค์ สามารถใช้จินตนาการได้อย่างอิสระ และสามารถถ่ายทอดออกมาเป็นงานเขียนเชิงสร้างสรรค์ได้ ซึ่งจากผลการทดลอง พบว่าผู้เรียนมีพัฒนาการทางการเขียนเชิงสร้างสรรค์สูงขึ้น

ดังนั้น จากการเรียนการสอนในแต่ละแผนการสอน ผู้วิจัยนำเอาหลายๆ กิจกรรมการสอนของวิลเลียมส์มาใช้ในหนึ่งแผนการสอน เพื่อกระตุ้นให้ผู้เรียนได้พัฒนาความคิดสร้างสรรค์ในหลายๆ ด้าน ทั้งนี้ เนื่องจากผู้เรียนแต่ละคนมีความถนัดแตกต่างกัน ซึ่งบางคนอาจชอบกิจกรรมการใช้คำถามกระตุ้น หรือบางคนชอบกิจกรรมเพลง เพื่อพัฒนาทักษะการฟังอย่างสร้างสรรค์ เป็นต้น โดยสังเกตได้จากระดับคุณภาพของผู้เรียนตั้งแต่แผนแรก จนกระทั่งถึงแผนสุดท้ายนั้น พบว่าผู้เรียนมีพัฒนาการเพิ่มสูงขึ้นตามลำดับ ทั้งนี้ เนื่องจากผู้เรียนได้ฝึกหัดการเขียนเชิงสร้างสรรค์บ่อยๆ จึงทำให้เกิดความคุ้นเคยและพัฒนาความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์มากขึ้น

จากการใช้ลักษณะการสอนที่มีความหลากหลายดังกล่าว และการที่ผู้สอนเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมในการทำกิจกรรม แสดงความคิดเห็นได้อย่างอิสระ ทำให้เกิดแรงจูงใจในการเรียน ไม่เบื่อหน่าย และร่วมทำกิจกรรมด้วยความเต็มใจ ดังนั้น เมื่อผู้เรียนได้รับการกระตุ้นส่งเสริมให้เกิดความคิดสร้างสรรค์ ก็จะสามารถถ่ายทอดความรู้สึกนึกคิด จินตนาการ ออกมาเป็นงานเขียนได้อย่างสร้างสรรค์ สอดคล้องกับ อารีย์ พันธุ์มณี (2537) ที่กล่าวว่า การเขียนเป็นการแสดงพฤติกรรมสร้างสรรค์ของผู้เขียน จึงต้องใช้การกระตุ้นให้ผู้เรียนได้มีโอกาสแสดงออกทางความคิด การร่วมทำกิจกรรม รวมไปถึงการให้โอกาสผู้เรียนได้ทำกิจกรรมที่มีความหลากหลาย

ประการที่สอง ผู้วิจัยได้นำรูปแบบการสอนของวิลเลียมส์มาปรับใช้ร่วมกับแนวทางการเขียนเชิงสร้างสรรค์ โดยเริ่มจากขั้นก่อนการเขียนผู้วิจัยได้ใช้เกม คำถามกระตุ้น รูปภาพ แบบฝึกหัดและกิจกรรมอื่นๆ ที่มีความหลากหลาย เพื่อกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความสนใจ และมีปฏิสัมพันธ์อันดีระหว่างผู้เรียนกับผู้สอน หรือผู้เรียนด้วยกัน ช่วยให้ผู้เรียนผ่อนคลายในการเรียนผ่อนคลาย ไม่ตึงเครียด ส่งผลให้ผู้เรียนเกิดความกล้าคิด กล้าแสดงออก จินตนาการ ความคิดสร้างสรรค์ หลังจากผู้เรียนได้รับการกระตุ้นให้เกิดความนึกคิด จินตนาการสร้างสรรค์แล้ว จึงนำไปสู่ขั้นตอนการถ่ายทอดออกมาเป็นงานเขียน ทำให้ผู้เรียนเขียนได้อย่างอิสระ มีความคิดสร้างสรรค์ แปลกใหม่ ไม่เหมือนใคร และขั้นตอนสุดท้าย ผู้เรียนได้มีโอกาสแลกเปลี่ยนงานกันอ่าน วิเคราะห์ผลงานของเพื่อน เช่น ครูกำหนดให้นักศึกษาสร้างโรงแรมที่มีความแปลกใหม่

โดยนักศึกษาได้สร้างโรงแรมที่มีลักษณะภายนอกเหมือนหุ่นยนต์ขึ้นมา แต่ภายหลังจากได้แลกเปลี่ยนกันอ่านแล้ว เพื่อนนักศึกษาได้แนะนำให้ผู้เขียนเพิ่มเป็นหุ่นยนต์ที่สามารถบินได้ ทำให้สามารถเห็นทิวทัศน์บนท้องฟ้า และยังแนะนำให้ใช้หุ่นยนต์แทนพนักงานภายในโรงแรม เป็นต้น กล่าวได้ว่า การแลกเปลี่ยนกันวิจารณ์งานเขียนของเพื่อนนั้น เป็นการแลกเปลี่ยนแนวคิดระหว่างกันและเป็นแนวทางที่จะนำไปปรับปรุงแก้ไขผลงานของตน ทั้งยังได้แนวคิดที่แปลกใหม่ในงานเขียนอีกด้วย โดยผู้สอนจะคอยให้คำช่วยเหลือ ชี้แนะ อีกทีหนึ่ง ดังที่ Smith (1976, อ้างใน ประทีป ดิ, 2546) กล่าวว่า การจัดกิจกรรมหรือสถานการณ์ที่กระตุ้นให้ผู้เรียนได้คิดอย่างอิสระในชั้นก่อนการเขียน เป็นการปูพื้นฐานในการคิดก่อนการเขียน ในขณะเดียวกัน การแลกเปลี่ยนกันวิจารณ์งานเขียนของเพื่อน ช่วยให้ผู้เรียนเกิดการแลกเปลี่ยนความคิด ได้แนวคิดที่แปลกใหม่ และเรียนรู้คำศัพท์มากขึ้น ส่งผลให้สามารถปรับปรุง พัฒนางานเขียนของตนได้ดีขึ้น

ประการที่สาม รูปแบบการสอนของวิลเลียมส์ก่อให้เกิดบรรยากาศการเรียนการสอนที่เอื้ออำนวยต่อการส่งเสริมการสอนทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น การจัดบรรยากาศการเรียนช่วยให้ผู้เรียนเกิดความรู้สึกละเลย มีแรงจูงใจในการเรียน มีความวิตกกังวลต่ำ กล่าวคือ ถ้าผู้สอนจัดบรรยากาศและสิ่งแวดล้อมให้น่าเรียนไม่ว่าจะเป็นสถานที่ สื่อ อุปกรณ์การเรียน การให้ความเป็นกันเอง หรือปัจจัยอื่นๆ ที่เป็นแรงจูงใจ กระตุ้นพฤติกรรม และส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถถ่ายทอดความคิดออกมาเป็นงานเขียนเชิงสร้างสรรค์ได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยผู้วิจัยได้จัดบรรยากาศที่เป็นกันเอง มีชีวิตชีวา มีความตึงเครียดต่ำ โดยเน้นการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนกล้าคิด กล้าแสดงออก สามารถซักถาม และให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ สอดคล้องกับทฤษฎีแรงด้านความรู้สึกละเลย (Effective Filter Hypothesis) ของ Krashen (1985) ที่กล่าวว่า เมื่อผู้เรียนมีเจตคติที่ดีต่อการเรียน มีแรงจูงใจในการเรียนสูง มีความมั่นใจในตนเอง และเรียนด้วยความผ่อนคลาย ผู้เรียนจะเกิดการเรียนรู้ได้ดี นอกจากนี้ ผู้สอนยังได้จัดกิจกรรมนอกห้องเรียนเป็นบางครั้ง เพื่อให้ผู้เรียนรู้สึกผ่อนคลาย ไม่อึดอัด และเอื้อต่อการคิดสร้างสรรค์ของผู้เรียนเหมือนดังที่ อัจฉรา ชิวพันธ์ (2535) ที่กล่าวว่า การจัดบรรยากาศให้ผ่อนคลาย ไม่เคร่งเครียดเกินไป เพื่อที่ผู้เรียนจะทำงานได้ด้วยความสบายใจ เป็นการสร้างแรงจูงใจให้เกิดการเขียนเชิงสร้างสรรค์ได้

สรุปได้ว่า รูปแบบการสอนของวิลเลียมส์ช่วยส่งเสริมทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ เนื่องจากรูปแบบการสอนของวิลเลียมส์มีการนำเสนอกิจกรรมที่หลากหลาย พัฒนาทักษะความคิด กระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความคิดสร้างสรรค์ สร้างจินตนาการ และเกิดการสร้างปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูกับผู้เรียน และกับผู้เรียนเอง ภายใต้อารมณ์บรรยากาศการเรียนที่ผ่อนคลาย

ไม่เครียด มีความสนุกสนาน และเอื้อต่อการเรียนรู้ และพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ของผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนได้ถ่ายทอดงานเขียนที่มีการแสดงออกทางความคิด จินตนาการ สร้างสรรค์ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัยโดยใช้รูปแบบการสอนของวิลเลียมส์เพื่อส่งเสริมความรู้คำศัพท์และทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย อำเภอเมือง จังหวัดเชียงราย ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะ ดังนี้

1. ข้อเสนอแนะในการเรียนการสอน

1.1 ผู้สอนควรปรุมนิเทศให้ผู้เรียนเข้าใจกระบวนการเรียนรู้ก่อนที่จะมีการเรียนการสอน เพื่อให้ผู้เรียนเข้าใจ และสามารถปฏิบัติตามกิจกรรมการเรียนต่างๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

1.2 ผู้สอนควรเลือกเนื้อหาที่จะสอนให้เหมาะสมกับวัย และความสนใจของผู้เรียน เพื่อที่จะทำให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

1.3 ผู้สอนควรจัดบรรยากาศการเรียนการสอน โดยคำนึงถึงบรรยากาศด้านกายภาพ สมอ และอารมณ์เป็นสำคัญ

1.4 ผู้สอนควรจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่มีความหลากหลาย และน่าสนใจ เพื่อเป็นการสร้างแรงจูงใจให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ เพลิดเพลินและมีความสุขในการเรียน ผู้สอนจึงจำเป็นต้องศึกษากิจกรรมการเรียนการสอนหลากหลายรูปแบบ เพื่อเป็นแนวทางในการจัดกิจกรรมที่เหมาะสมสำหรับการเรียนการสอน

1.5 การจัดกิจกรรมการสอนเขียนเชิงสร้างสรรค์ ควรเริ่มจากกระตุ้นด้วยการให้เขียนเรื่องที่ใกล้ตัวก่อน เพราะอาจจะทำให้ง่าย ไม่ซับซ้อน เพราะหากเป็นเรื่องราวที่เกี่ยวกับประสบการณ์ของตนเอง หรือสิ่งที่ตนคุ้นเคย จะช่วยสร้างความสนใจให้ผู้เรียนอยากคิด อยากเขียน และเกิดแรงบันดาลใจที่จะเขียนงานต่างๆ ได้มากขึ้น

1.6 การให้อุปกรณ์และเวลาในการฝึกฝนการเขียน การที่จะฝึกให้ผู้เรียนสามารถเขียนได้อย่างสร้างสรรค์นั้น ครูต้องให้ความสำคัญต่อทักษะการคิด และการเขียน ต้องมีความใจเย็น อดทนและใช้เวลาในการฝึกฝนอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้ผู้เรียนเกิดความรู้สึกละเอียดต่อการคิดที่หลากหลาย เนื่องจากผู้เรียนไม่เคยฝึกให้เกิดการคิดในลักษณะนี้ และเมื่อผู้เรียนมีเวลาในการคิด ฝึกฝนการเขียนได้บ่อย และต่อเนื่อง ทำให้การเขียนมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรศึกษาโดยนำรูปแบบการสอนของวิลเลียมส์ไปปรับใช้เพื่อพัฒนาทักษะด้านการฟัง พูด และการอ่าน ทั้งในสาระการเรียนรู้ทางภาษา และสาระการเรียนรู้อื่นๆ

2.2 ควรทำการวิจัยหรือศึกษาในด้านการนำรูปแบบการสอนของวิลเลียมส์ไปใช้กับผู้เรียนในระดับชั้นอื่นๆ

2.3 ควรมีการศึกษาตัวแปรอื่นที่คาดว่าจะได้รับประโยชน์จากการใช้รูปแบบการสอนของวิลเลียมส์ นอกเหนือจาก ความรู้คำศัพท์ และการเขียนเชิงสร้างสรรค์ เช่น การคิดแก้ปัญหาเชิงสร้างสรรค์ เป็นต้น